

Mál nr. 113/2013**M
og
vátryggingafélagið X v/ innbústryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna þjófnaðar á kerru.****Gögn.**

42. Málskot, móttækið 19.3.2013, ásamt fylgigögnum.

43. Bréf X, dags 5.4.2013.

Málsatvik.

Hinn 18.2.2013 tilkynnti M til lögreglunnar á höfuðborgarsvæðinu að fólksbílakerru (eftirvagni) í hans eigu hafi verið stolið á tímabilinu frá 16.2.2013 kl. 17.00 til sama tíma 17.2.2013, þar sem hún hafi staðið utandyra á byggingarsvæði við tiltekið hús í Kópavogi. Kveður M að kerran hafi verið læst með keðju.

M hefur krafist bóta úr innbústryggingu hjá X vegna hvarfs á kerrunni. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 2. gr. í skilmálum þeim sem um innbústrygginguna gilda tekur vátryggingin til innbús, almenns og sérgreinds, í eigu vátryggðs, M í þessu tilviki. Með almennu innbúi er skv. sömu grein skilmálanna átt við lausafjármuni sem fylgja almennu heimilishaldi, svo sem húsgögn, heimilistæki, laus gólfteppi, fatnað, bækur og lín, svo viðlegubúnað og tómstundaáhöld. Einnig bætist hvers kyns hlífðarbúnaður sem notaður er til aksturs ökutækja, svo og einn umgangur sumar- eða vetrarhjólbarða eftir nánari fyrirmælum í skilmálaákvæðinu. Ekki er skýrt nánar í skilmálunum hvað átt sé við með tómstundaáhöldum. Verður að telja að undir tómstundaáhöld geti fallið ýmis konar áhöld sem notuð eru í frístundum, þ.m.t. fólksbílakerrur. Samkvæmt 3. gr. skilmálanna bætir vátryggingin ekki dýr, skráningarskyld vélknúin ökutæki, óskráningarskyld vélknúin ökutæki með aflvél yfir 5 kw, skráningarskyldar vinnuvélar, hjólhýsi, tjaldvagna, báta eða hluti sem tilheyra nefndum tækjum. Þá er tekið fram að þessa hagsmuni sé unnt að vátryggja sérstaklega. Upptalning þessara muna í 3. gr. skilmálanna getur vart haft þýðingu nema félagið líti svo á að innbústryggingin geti tekið til þeirra nema þeir séu þegnir sérstaklega undan vátryggingunni eins og gert er í umræddri grein. Þegar horft er til þess að kerra eins og hvarf frá M getur talist til tómstundaáhalda og slíkt tæki er ekki sérstaklega undanþegið í 3. gr. skilmálanna verður að líta svo á að umrædd kerra sé meðal innbúsmuna sem vátryggingin tekur til.

Á yfirlitsmynd í 8. gr. er í 13 stafliðum, A-M, gildissvið innbústryggingarinnar tilgreint nánar og þau tjonstilvik sem vátryggingin tekur til. Undir staflið D fellur innbrotþjófnaður, þ.e. þjófnaður við innbrot í læsta íbúð, bifreið, einkabát, loftfar, sumarhús eða hjólhýsi. Samkvæmt staflið E bætir vátryggingin tjon vegna þjófnaðar úr grunnskóla eða læstri íbúð. Þá bætir vátrygging samkvæmt staflið F tjon af völdum ráns, þ.e. þegar vátryggðir munir eru teknir með líkamlegu ofbeldi eða hótun um að beita því þegar í stað. Ekki verður séð samkvæmt gögnum málsins að kerran hafi verið tekin úr fótum M vegna atvika sem fallið geta undir framangreinda þrjá stafliði. Aðrir stafliðir í

8. gr. hafa ekki þýðingu í máli þessu. Að þessu virtu verður ekki talið að kerrunni hafi verið stolið af völdum bótaskylds atviks samkvæmt 8. gr. skilmálanna. Af því leiðir að tjón M er ekki bótakylt úr innbústryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr innbústryggingu hjá X vegna þjófnaðar á fólksbílakerru.

Reykjavík, 23. apríl 2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.